

تیم فوتبال شهرداری و عملکرد شهردار و شورای شهر

وقتی در سال گذشته کاندیداهای شورای شهر برای جمع آوری رای و راه یابی به پارلمان محلی فعالیت خود را آغاز کردند برخی از آنها وعده های امیدوار کننده در ارتباط با ورزش دادند.

در نشست های مختلف تا صحبت از ورزش و فوتبال به میان می آمد چنان سخن می گفتند و طوری با مقوله ورزش برخورد می کردند که فکر می شد اگر این نامزدها انتخاب بشوند فوتبال اردبیل دیگر با مشکلی مواجه نشده و رنجی را تحمل نخواهد کرد.

نمی توان فراموش کرد تا وقتی که آقایان در فکر رای بودند برخی ها حتی مینی بوس هایی را سفارش می دادند تا تماشاگران را برای تماشای مسابقات آبی پوشان به ورزشگاه علی دایی انتقال بدهند ولی الان دوران فراموشی آن وعده ها و حرف های زیبا فرا رسیده است و خبری از شعارهای داغ انتخاباتی نیست.

چه زود عزیزانی که از حمایت های جامعه ورزش در انتخابات شورا برخوردار بودند فراموش کردند که بعد از انتخاب آنها باید ورزش را زیر چتر حمایت خود قرار بدهند.

شاید گلایه ما باید از آن دست ورزشکارانی باشد که کاندیداها را به جلسه مشورتی دعوت کردند، عکس دسته جمعی در محوطه جلو ورزشگاه رضازاده انداختند و بیانیه به نام جامعه ورزش صادر کردند و حمایت از آنها را برای جامعه ورزش واجب تلقی نمودند.

وقت آن است که متولیان آن جلسه صراحتاً به جامعه ورزش اعلام بکنند که بر چه اساسی از برخی از کاندیداها حمایت کردند و آنها چه قول ها و وعده هایی برای بهبود اوضاع ورزش دادند.

امیدواری بود که اعضای جدید شورای شهر بعد از آغاز به کار و جلوس در صندلی های زیبای پارلمان محلی، ورزش و بخصوص وضعیت تیم فوتبال شهرداری را در اولویت قرار بدهند و در راستای برآورده کردن بخشی از نیاز موکلان و جوانان و عمل به قسمتی از وظایف خود از جمله ایجاد شور و نشاط اجتماعی بحث کرده و تصمیمات لازم اتخاذ بکنند.

متاسفانه تا به امروز که دیگر فرصتی برای آماده کردن، تمرین و انتخاب نفرات تیم وجود ندارد آنها کوچک ترین توجهی به نیاز روحی و روانی جوانان نکردند و یا نخواستند که وقتی از شورا را به این امر اختصاص بدهند.

به صراحت باید گفت که در سال های اخیر فوتبال باشگاهی اردبیل ضربات زیادی را از طرف نمایندگان شورا متحمل شده است . در دوره های قبل می گفتیم چون در بین آنها فرد علاقه مند به ورزش حضور ندارد فوتبال را مورد شماتت قرار می دهند ولی حال باید چه گفت چرا که حداقل در بین اعضا هستند کسانی که مهر ورزش و فوتبالی بودن را در پیشانی دارند. هستند آنهایی که در آستانه انتخابات برای تماشاگران مینی بوس تهیه می کردند و هستند کسانی که برای حمایت از فوتبال وعده داده اند.

یک حکایت

روزی کریم خان زند در دیوان مظالم نشسته بود و به شکایت شاکیان گوش می داد. برای رفع ستم از آنها فرمان هایی صادر می کرد. در پایان روز در حالی که خسته بود قصد مراجعت داشت که ناگهان فریاد فردی را شنید که طلب انصاف می کرد.

کریم خان از او پرسید کیستی؟ آن شخص گفت :مردی تاجر پیشه ام و دزدان آنچه داشتم از من دزدیدند.

کریم خان پرسید:وقتی که آنان مشغول دزدی بودند ، تو چه می کردی؟

تاجر جواب داد:خوابیده بودم.

کریم خان گفت :چرا خوابیده بودی ؟تاجر گفت:از آن سبب که فکر می کردم تو بیداری.

دوستاناران و علاقه مندان به فوتبال وقتی انتخابات شورا برگزار شد و تنی چند از نامزدهای لیست جامعه ورزش به شورا راه یافتند مطمئن شدند که نمایندگان آنها در شورا از حق فوتبال و تیم شهرداری دفاع خواهند کرد لذا برای آینده تیم محبوب نقشه ها کشیدند و برای ادامه حیات آن بسیار امیدوار شدند اما با توجه به برخورد شورا با فوتبال و سکوت آنها تاکنون به نظر می رسد که توقع علاقه مندان بی اساس و بدون پشتوانه لازم بوده است.

تا شروع دور دوم رقابت های لیگ دسته سوم فرصت چندانی نیست .۲۱.

آذرماه فرصت نقل و انتقالات پایان می پذیرد. ۲۲ آذر قرعه کشی در محل سازمان لیگ انجام می شود ولی امروز که کم تر از ۴ روز فرصت باقی است انگار نه انگار که در فوتبال اردبیل تیمی به نام شهرداری که محبوب قلوب تماشاگران بوده وجود داشته است.

ضرب المثل معروفی است که می گوید نه به آن شوری و شور نه به این بی نمکی. در مقطعی برخی از آقایان چون شهردار و دست اندرکاران باشگاه و سازمان فرهنگی ورزشی حمایت از تیم فوتبال را وظیفه می دانستند و امروز در نظر بعضی ها نام بردن از تیم یک جرم بزرگ تلقی می شود.

این کم محبتی و این بی توجهی و این نادیده گرفتن خواست جوانان و جامعه فوتبال از طرف شورای شهر و شهردار اردبیل در تاریخ ورزش این دیار ثبت و به یادگار باقی خواهد ماند. اگر امروز وقتی صحبت از صعود تیم فوتبال شهرداری به لیگ دسته یک سخن به میان می آید همه به اتفاق سهم بزرگ این موفقیت را به مهندس بدری نسبت می دهند ، فردایی دیگر اگر از سقوط تیم شهرداری به دسته دو و سه و استانی بگویند از موضعگیری لطف الهیان و تک تک اعضا و پوستی رئیس شورا خواهند گفت که چگونه در زمان ریاست و مسئولیت آنها پرونده فوتبال و یکی از تیم های با سابقه را مختومه کردند و به خواست جوانان و علاقه مندان ورزشی قائل نشدند.

تاریخ در مورد آنهایی که برای فوتبال اردبیل دلسوزی نکردند و قول دادند و عمل ننمودند ، به موقع تصمیم نگرفته و همه چیز را به روزهای آخر موکول کردند قضاوت خواهند کرد.